

Максим рано виріс з дитячих пісень

Пісня у виконанні рівнянина Максима Давидюка на шоу «Голос. Діти» звучала природно, без будь-якого надриву в голосі. Бездоганна інтонація, легке виконання складних вокальних пасажів та переконливе звучання до останньої миті виступу. На слух не відразу збагнеш, що на сцені 11-річний хлопець. З чого починав і як здобував визнання? Про це – розповіді з перших уст.

Музичну кар'єру син розпочинав з каструль

Галина Давидюк, педагог з вокалу і мама в одній особі:

– Я зрозуміла, що не кожна дитина зможе пройти випробування таким конкурсом. Туди потрапляють найсильніші. Це величезний і незабутній досвід на все життя. Після шоу Максим став набагато сміливішим, розкутішим, краще розкриває можливість свого голосу.

Скажу чесно, ми не прагнули прорватись. Напевно, тут я якась неправильна: ніколи не стрибала вище від голови, але знала, на що я гаразд.

Що Максим буде музикантом, він заявив ще малим – барабанив на всіх каструлях і по всьому, що потрапляло під руки. До музичної школи пішов набагато пізніше. Бо, коли я хотіла, щоб він пішов на фортепіано чи якийсь інший інструмент, син не захотів. Більше я не наполягала: не хочеш – не йди. Та він має характер і якщо по-справжньому захоче, то дожене решту.

Перший свій виконавсько-артистичний досвід Максим здобув на «Веснянці» в Палаці дітей та молоді. У нього дуже добре виходили народні пісні. Я ніколи себе не вважала автентичною виконавицею, але можу легко наслі-

дувати чийсь вокальну техніку. У Максима цей хист також є.

Із часом я зрозуміла, що з народною манерою треба завершувати, бо не хотіла, аби він заспівався в етноспіві. Аби, виконуючи естрадні пісні, у нього не пробивалось характерне відкрите народне звучання. Не сказала б, що він такий голосистий, але відчуття музики має відмінне. У нього ідеальний слух, він точно відчуває висоту звуку. Тож чисте інтонування – його козирна карта. Завдяки відмінним артистичним даним добре передає характер твору. Особливо коли співає ліричні пісні.

З раннього дитинства ми слухали багато музики, але обов'язково у хорошому виконанні. Тож у сина сформувався непоганий смак, тому ціную та враховую його думку, коли підбираємо репертуар.

Вважаю, що з шоу «Голос. Діти» нам дуже пощастило, хоча потрапили ми на нього випадково. Мабуть, так і мало бути. Якось ми ще раніше говорили про «Голос. Діти». І він зауважив: «Мамо, там інколи буває так несправедливо. От, хлопчик гарно співав, а його не взяли. І з тою дівчиною не так обійшлись...» Кажу: «Максе, бо це ж шоу! Це не вокальний конкурс. Тут всі гарно співають, але б'ються між собою: хто кого!»

Та все ж Максим, коли дізнався, що до Рівного приїхали з

конкурсу «Яскраві діти України», а вони співорганізатори «Голосу», то вирішив спробувати свої сили.

На той час я вже не працювала в Палаці дітей та молоді. Мене запросила Ольга Стельмах до міського будинку культури. Спочатку я поділилась, що хочу створити якесь дитяче шоу. Але мені запропонували вести «Фантазію» Жанни Марченко, яка виїхала з Рівного. Щоправда, Максим раніше трохи ходив до Жанни Іванівни, та довго у «Фантазії» не затримався, бо там співали багато дитячих пісень, а він попри свій юний вік із них уже «виріс». Йому було нецікаво.

Уже три роки, як з «Фантазією» працюю я. Ми чимало встигли, доки народилась моя менша донечка, навіть побували в Одесі.

На «Голосі» Максим отримав величезний приплив енергії. Співачі талановиті діти і стрибали, і

співали, і спілкувалися між собою. Словом, відчували ейфорію. Хоча фізично було дуже виснажливо, та це неймовірно відчуття.

Спів хлопця сусідам не заважає

Максим Давидюк, учасник телешоу «Голос. Діти»:

– Я люблю співати естрадні пісні. Хоча треба було чимало позайматись, щоб усе вдавалось легко. У моєму класі з хлопців тільки я співаю на всіх концертах та вечорах.

Також мені подобається ходити в музичну школу. Вже третій рік вчусь професійно барабанити з Віктором Володимировичем Ковальчуком з дитячої музичної школи № 2. Також маю там заняття з музичної літератури, сольфеджіо, оркестру. І двічі на

тиждень – інструмент.

Удома також дещо відпрацьовую на барабанах та й голосом. Сусідам це не заважає, навіть навпаки, кажуть: «Це Максим так гарно співає?! Молодець!»

Нікому не казав, та завжди, коли я дивився «Голос. Діти», мріяв колись потрапити туди. Лише мамі зізнався. Вона сказала: якщо буду гарно співати, то потраплю. Я це добре запам'ятав, хоча й дуже давно було.

Взагалі мені дуже подобається співати для людей. Коли ми їздили з «Фантазією» на три тижні в Одесу, я там багато виступав і навіть здобув перше місце. Дуже радів з того.

Потім, коли мене взяли на «Яскраві діти України», я також виборов перше місце. Потім ще раз виступав у цьому конкурсі, і знову – перемога. І тільки тоді мене запросили на п'ятий сезон телешоу «Голос. Діти».

На цьому конкурсі найважче виступати перший раз. Було страшно, навіть був стрес. Мені так хотілося, щоб всі судді повернулися до мене, але був налаштований працювати на повну до кінця і не здаватися. Я щасливий, що у мене все вийшло. Що познайомився з Джамалою, Дзідзьо, яких і раніше любив слухати. А ще мені подобається творчість Майкла Джексона.

Думаю, мені просто пощастило, що моєю вчителькою є мама. Вона дуже просто все пояснює. Тож тепер мрію стати професійним музикантом, щоб віртуозно співати, грати на інструментах та писати свою музику.

Оксана ПИЦЬКА